

JEDNIČKA

...nejstarší a přece mladá

Milé kolegyně, milí kolegové, přátelé,

Jedním z témat tohoto čísla Jedničky je systém přijímacího řízení. Odpověď na otázku, proč jsou přijímačky, je jasná. Chceme vybrat nejlepší z uchazečů – v zájmu jich samotných, školy jako celku, ale vlastně především ku prospěchu budoucích pacientů. Kteří studenti

jsou ti nejlepší? Pro úspěšné studium medicíny, a hlavně pro další práci v oboru, je nezbytná schopnost kvalitně pracovat s informacemi, ale také retinovat velký objem dat.

Otázka jak přijímačky nastavit už je poněkud složitější, musí zohlednit oba výše zmíněné imperativy a má patrně více možných řešení. Svědčí o tom i skutečnost, že různé lékařské fakulty opravdu vybírají své adepty různě. Je přitom třeba zdůraznit, že nezbytným předpokladem posouzení kvality přijímacího řízení není subjektivní pohled „několika vyvolených“, ale objektivní statistické zhodnocení, posuzující jeho reálnou diskriminační sílu. Tedy nikoli „líbí-nelíbí“, ale „funguje-nefunguje“. Jednoduše řečeno, je třeba vědět, co doopravdy oddělí

ty dobré od těch horších a co predikuje úspěšnost dalšího studia. Podívejme se tedy na detaily.

Zkoušet ústně, nebo psát testy? Ústní zkoušení má výhodu osobního přístupu a testuje i pro medicínu důležitou komunikační dovednost. Nevýhodou je ovšem jeho subjektivita, vyplývající z heterogenity zkoušejících, ale i narůstající snaha řešit přijetí na fakultu soudní cestou namísto úspěšného složení přijímaček... A je třeba si přiznat, že vyzkoušet ústně několik tisíc adeptů, kteří se k nám každoročně hlásí, není ani technicky možné. V podobné situaci je venkonce velká část významných velkých lékařských fakult na celém světě.

Dosud jsme přijímali studenty podle výsledků testů z profilových předmětů. Je jasné, že tento způsob výběru dobře oddělí ty, kteří nejsou schopni (nebo ochotni) „naučit se“, a tudíž nesplňují jednu ze dvou zmíněných nezbytných podmínek pro studium lékařství. Zároveň mnohaletá analýza výsledků našich testů jasně prokazuje, že studenti s vysokým bodovým ziskem u přijímaček dále studují úspěšněji než studenti se ziskem nízkým. Do budoucna si ovšem chceme vybírat ještě lépe. Tedy nejen přijmout ty kvalitní, což se nám celkem daří, ale také nepřijmout ty nekvalitní, což se nám daří méně. Přijmout méně dobře vybraných studentů snižuje počet těch, kteří neprojdou přes první ročníky. Nechceme, aby první ročníky byly vnímány jako jakési prodloužení přijímacího řízení. Naopak chceme učit kvalitněji a individuálněji od počátku studia ty, kteří si mohou dovolit náročnější látku, dále snížit počet repetentů (kteří představují i zvýšenou ekonomickou zátěž), snížit počet „zklamanych“, kteří fakultu opouštějí a nedělají ji dobré jméno.

(pokračování na straně 2)

OBSAH

System přijímacího řízení – úvodník děkana I. LF UK	I
Jednička na zkoušku	I
UK Aktuálně	I
Fakulta mi dala hodně, nedám na ní dopustit – rozhovor s prof. Karlem Pacákem	II
Aktuálně	III
Na Fakultě patří k nejmladším, přesto už něco dokázali	IV
Prof. MUDr. Pavel Hammet – Co pro mě znamená I. LF UK	IV
HYDE PARK na téma Proč byste si vybrali, respektive vybrali byste si znovu studium na I. LF UK?	V
Anketa I Měsíce	V
Činnosti studentů anglické paralelky v IFMSA	VI
Pregraduální vzdělávání – Proč by studenti měli hodnotit výuku?	VI
Objektivem	VII
Historie – Dvojnásobné jubileum Josefa Thomayera	VII
Napsali o nás	VII
Jednička blahopřeje	VIII
Významná ocenění	VIII
Knižní novinky	VIII
Kalendář akcí	VIII

1 NA ZKOUŠKU

Lékařská profese je údělem nejen smysluplným, ale už ze své podstaty i velmi náročným. Není proto

divu, že studenti medicíny by měli být zaujatými a schopnými žáky, posluchači a následně absolventy a lékaři. A protože vše začíná u kořenů, začala se i I. LF aktivně zaměřovat právě na mladé „mozky“ a ve čtvrtek 6. června 2013 uspořádala akci s názvem

Jednička na zkoušku. Zaměřena byla na uchazeče přijaté na naši fakultu bez přijímacího řízení. V letošním roce šlo o projekt pilotní, ačkoliv myšlenka oslovit „ty nejlepší“ byla na přetřes už delší dobu.

Přes naše počáteční obavy a ve sledu přírodních událostí, se nakonec dostavilo kolem 130 středoškoláků, kteří byli pozváni, aby si vyzkoušeli, v čem spočívá studium medicíny. Za doprovodu současných studentů rotovali ve 4 skupinách mezi pracovišti, kde na ně čekali asistenti a dobrovolníci s připraveným 30minutovým programem. K nahlédnutí a vyzkoušení byla výuka anatomie, histologie, biochemie a fyziologie. Došlo tedy jak na chemické pokusy a mikroskopování preparátů, tak na měření životních funkcí a prohlídku anatomického muzea.

O výsledném efektu setkání se bude rozhodovat až za několik týdnů při zápisu ke studiu. Nicméně několik kladných zpětných ohlasů od zúčastněných (více mj. v Hyde Parku na straně 6) je důkazem, že můžeme být s akcí spokojeni.

Všem, kteří se na ní organizačně podíleli, patří velký dík!

Jana Mašková

UK AKTUÁLNĚ

Univerzita Karlova si cyrilometodějské výročí připomněla konferencí

I 150. výročí příchodu Cyrila a Metoděje na Velkou Moravu připomněla konference nazvaná Cyrilometodějská tradice v 19. a 20. století, období rozkvětu i snah o umlčení, jež je součástí celonárodních cyrilometodějských oslav i projektu Dny lidí dobré vůle (www.velehrad.eu). Na slavnostním zahájení 3. června vystoupil v Karolinu Mons. Dominik kardinál Duka OP, arcibiskup pražský; ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR prof. Ph.D. Petr Fiala, Ph.D., LL.M., a rektor Univerzity Karlovy prof. RNDr. Václav Hampl, DrSc. Odborná část konference nabídla téměř dvě desítky příspěvků českých, slovenských i dalších zahraničních historiků, etnografů a teologů.

(dokončení ze strany 1) A vlastně bychom rádi také uklidnili ty, kteří se obávají, zda se na studiu udrží, protože ač mají sami dobré předpoklady, znepokojuje je memento „vysoké úmrtnosti“ kolem nich.

Potřebujeme tedy rozšířit výběrová kritéria

„Nezbytným předpokladem posouzení kvality přijímacího řízení není subjektivní pohled „několika vyvolených“, ale objektivní statistické zhodnocení, posuzující jeho reálnou diskriminační sílu.“

a učinit tak v rámci objektivně doložitelných parametrů. Jak nám v tom pomohly naše statistické analýzy? S úspěšností studia na lékařské fakultě úzce koreluje několik dalších parametrů: dosavadní studijní výsledky na střední škole jako celek a výsledky dosažené v profilových předmětech (fyzika, chemie a biologie). Velmi důležitým prvkem predikujícím další studijní úspěšnost je i přímá návaznost vysokoškolského studia na studium středoškolské –

to znamená bez přerušení mezi maturitou a nástupem na vysokou školu. Tyto parametry během následujících dvou let zahrneme v podobě bodových bonifikací do našeho přijímacího řízení. Váhy těchto bonifikací budou nastaveny podle své statistické vypovídající hodnoty a tak, aby diskriminovaly kvalitu, nikoli „osudy“. Tím míním to, že například kandidát, který se bude hlásit na naši fakultu dva roky po maturitě, bude moci vyvážit tuto „nevýhodu“ například lepšími výsledky testů či dosavadního studia.

A drobná, ovšem důležitá tečka na závěr. Celý proces administrativy přihlášek ke studiu bude veden elektronicky. Zavedení e-systému bylo velmi náročné, nicméně ve svém důsledku bude představovat vyšší komfort servisu pro kandidáty.

Kandidátům studia přeji mnoho úspěchů v přijímacím řízení, naši fakultě přeji talentované studenty a nám všem dobré budoucí lékaře.

Aleksi Šedo, děkan 1. LF UK

1 A ZAHRANIČÍ

Fakulta mi dala hodně, nedám na ni dopustit

Přestože už více než 20 let působí ve Spojených státech a měl možnost poznat několik zahraničních univerzit, kdyby se dnes coby maturant rozhodoval o studiu medicíny, upřímně tvrdí, že by si vybral znovu naši fakultu. Skvělá vizitka! Karel Pacák, profesor 1. LF UK a Georgetown University ve Washingtonu, světově uznávaný odborník na problematiku neuroendokrinních nádorů.

„Když sleduji ‚denní život‘ na 1. LF a srovnám jej s jinými lékařskými fakultami – například včetně toho, jaká jsou kritéria na dosažení určité hodnosti – domnívám se, že by to i dnes vyhrála první lékařská fakulta mi dala hodně, nedám na ni dopustit,“ říká s úsměvem K. Pacák a dodává: „Výuka preklinických oborů je zde

podle mě vynikající. Přesvědčil jsem se o tom osobně, když jsem v USA musel dělat nostrifikační zkoušky. Neměl jsem vůbec žádný problém s anatomii, histologií, chemií... A podobné zkušenosti mají i jiní čeští lékaři, co přišli za oceán.“

Pokud jde o klinickou část výuky, volil by prof. Pacák dnes kombinaci se studiem na některé z lékařských fakult v Nizozemí, Austrálii nebo USA. „Klinická medicína tam má úplně jiné pojetí – každý student musí vyšetřit mnoho pacientů, má notýsek, do kterého si musí zapisovat, co všechno viděl, zjistil... Jakmile takovou praxí neprojde, klinika ztrácí poměrně velice rychle akreditaci. Na druhé straně, třeba američtí studenti se učí vyšetřovat spíše podle určitých schémat a hodně spoléhají na různá zobrazovací či biochemická vyšetření, protože vědí, že je budou mít téměř okamžitě k dispozici. V ČR si toto vždy dovolit nemůžeme, proto musíme mít vynikající znalosti a rozhodovat se na základě velmi dobrého fyzikálního vyšetření. Myslím si tedy, že pro mediky je poznání obou těchto přístupů více než přínosné.“

V USA se studenti více ptají

Američtí studenti medicíny mají podle prof. Pacáka jednoznačnou možnost dostat se k nejlepším recentním poznatkům, ať ve vědě nebo v klinice. Jsou během přednášek stimulováni k tomu, aby se ptali, takže interakce s přednášejícím je obrovská. „Studenti v Česku jsou

V ČÍSLECH

Na jakou dráhu se vydali loňští absolventi?

Z průzkumu mezi 263 loňskými absolventy Všeobecného lékařství 1. LF, kterého se zúčastnilo 189 respondentů (celý dotazník vyplnilo 174), mj. vyplynulo, že polovina z nich by si znovu vybrala studium na naší fakultě, čtvrtina by studovala jinou LF a čtvrtina úplně jinou disciplínu. Většina z nich plánovala pracovat v ČR, významnější část chtěla odejít do Německa. A pro který budoucí medicínský obor se loňští absolventi rozhodli? To ukazuje následující tabulka:

Interná obecná.....	28
Interná speciální.....	27
Chirurgie, ortopedie, traumatologie.....	22
Neurologie, psychiatrie.....	19
Pediatric.....	14
Praktické lékařství.....	14
ARO.....	11
Gyneekologie a porodnictví.....	11
ORL.....	5
Radiodiagnostika + nukleární medicína.....	5
Ne ryze klinický obor (patol., bioch.).....	4
Oftalmologie.....	4
Dermatovenerologie.....	4
Rehabilitační lékařství.....	2
Onkologie.....	2
Ostatní.....	7

Ostatní: geriatric, lékařská biofyzika, paliativní medicína, soudní lékařství, studium stomatology, urologie, základní výzkum – každý po 1 absolventovi

Zdroj: Průzkum provedli a zpracovali MUDr. Lukáš Bajar a František Vaňásek

fajn, snaží se, ale řekl bych, že tolik nediskutují a že mají vůči učitelům někdy zbytečný respekt. Když začnu v USA přednášet, během tří, čtyř minut mě některý ze studentů přeruší a chce znát můj názor na článek, který četl třeba v NEJM. To klade i poměrně vysoké nároky na nás vyučující, abychom byli skutečně perfektně připraveni. Vše je založeno na dialogu, při kterém si nejen vyměňujeme informace, ale navzájem se i učíme.“ vysvětluje K. Pacák. Prakticky každý student medicíny v USA si vedle studijních povinností hledá i nějakou další menší klinickou či vědeckou práci, kterou by mohl přispět k určitému poznání. Po skončení školy mu to usnadní dostat se na specializaci, kterou si vybral.

Nesmí se stát, aby si lékař od pacienta něco vzal

A jaký vzkaz má K. Pacák pro současné a budoucí absolventy 1. LF, aby byli jedničkami v každodenní praxi? „Jeden americký psychiatr M. Scott Peck napsal krásnou knihu Nevyšlapanou cestou, kterou by si měl každý přečíst. Člověk se totiž řídí podle určité ‚mapy‘ – tu ale musí čas od času měnit. Musí jezdit na vzdělávací akce, číst odborné časopisy, seznamovat se s novými výsledky, lidmi, prostředím... Podle toho pak mapu poopravit a zase jít o kousek dál. Třeba ve Spojených státech si musí každý lékař obnovovat atestaci každých 10 let. A to je velmi náročné,“ konstatuje K. Pacák.

Dalším důležitým aspektem je podle něj přístup k pacientovi. Lékař ho musí respektovat a musí ho umět podpořit,

aby nemocný věděl, že je tu pro něj a že budou bojovat společně. „Na to velmi apeluji. Doktor by se rovněž neměl dívat na čas, protože choroba nemá hodiny. Medicína tedy není práce od osmi do pěti,“ říká prof. Pacák a zdůrazňuje: „Osobně také bojuji proti jakýmkoli vztahům lékaře a pacienta založeným na různých ekonomických výhodách. Nikdy (!) by se nemělo stát, že si doktor od nemocného něco vezme. Tak se jedničkou určitě nestane. Naopak se stane závislým na věcech, které ho budou posouvat úplně jinam.“ jat

Profesor Karel Pacák

Rodák z Českých Budějovic žije a pracuje od roku 1990 v USA, kde je vedoucím pracovníkem a přednostou Oddělení lékařské neuroendokrinologie v Eunice Kennedy Shriver National Institute of Child Health and Human Development, který je součástí amerických Národních ústavů zdraví v Bethesda. Vystudoval nyníjší 1. lékařskou fakultu UK a první praktické zkušenosti získal na III. interní klinice u profesora Vladimíra Pacovského. Specializuje se na problematiku neuroendokrinních nádorů, zejména feochromocytomu a paragangliomu. Jeho skupina uvedla do praxe novou biochemickou metodu pro diagnostiku těchto nádorů a novou zobrazovací metodu určenou k detekci primárních a metastatických nádorů. Nedávno popsal existenci nového syndromu, který v sobě zahrnuje paragangliom, somatostatinom a polycytemii. Stal se světově uznávaným odborníkem na toto onemocnění jak u dětí, tak u dospělých.

vh

Ve dnech 17.–19. dubna 2013 proběhla v Praze mezinárodní konference Evropské federace pro medicínskou informatiku (EFMI) k tématu Data and Knowledge for Medical Decision Support. Konferenci organizovala Společnost biomedicínského inženýrství a lékařské informatiky České lékařské společnosti J. E. Purkyně a nad konferencí převzala záštitu I. lékařská fakulta UK (viz www.stc2013.org). Konference sledovala důležité téma, které zahrnuje spojení vysoce expertních znalostí a nejlepších praktických zkušeností v diagnostice, terapii a prevenci nemocí s využíváním pokročilých informačních a komunikačních technologií pro zpřístupnění dalších relevantních informací obsažených v jiných informačních zdrojích. Konference tak spojovala tradiční a translační medicínu s přírodovědnými obory a technologiemi s cílem ukázat možnosti návrhu, implementace a využívání inteligentních systémů pro podporu lékařského rozhodování. Náročný recenzní proces všech zaslaných příspěvků vedl k vědeckému programu konference se 49 přednáškami, 32 postery, 7 seminářů a 1 panelem. Konference se zúčastnilo více než 160 delegátů z 31 zemí.

Jana Zvárová

Nemocných rakovinou každým rokem přibývá.

Ve středu 29. května 2013 se v Akademickém klubu I. LF UK uskutečnila tisková konference na téma kvality života onkologických pacientů. Podle údajů české onkologické společnosti ČLS JEP onemocní v ČR ročně rakovinou 77 tisíc lidí a celkový počet nemocných přesahuje 400 tisíc. Mnoho nemocných je možné vyléčit, takže rozdíl mezi incidencí a mortalitou se zvyšuje, ale i tak zbývá mnoho nemocných, které ani s pomocí nejmodernějších metod není možné vyléčit. Na významu tak nabývá i péče, která pacienty sice nevyléčí, ale dokáže jim usnadnit život s nemocí – od paliativní lékařské péče přes pomoc psychologickou i podporu ostatních pacientů. Statisticky nejčastějším onkologickým onemocněním u žen je karcinom prsu. U mužů je to karcinom prostaty. Narůstají počty nemocných s rakovinou tlustého střeva, konečníku. Včasná diagnóza nádorového onemocnění může výrazně zlepšit prognózu pacienta a usnadnit jeho léčbu. Naopak pozdní odhalení nemoci prognózu výrazně zhoršuje.

Petra Tesařová

Světová konference lékařských a zdravotnických pedagogů opět v Praze

Association for Medical Education in Europe organizuje svou letošní konferenci AMEE 2013 v Praze. Očekává se kolem 3000 učitelů a studentů medicíny z celého světa. Na programu budou mimo jiné tyto otázky: rozvoj fakult v oblasti výuky, metody přijímacího řízení, kontinuita preklinického a klinického vzdělávání, metody hodnocení pedagogů a studentů. Bližší informace najdete na: <http://www.amee.org/documents/AMEE%202013%20Provisional%20Programme.pdf>

mv

Byly předány ceny Nadace Scientia pro nejlepší studentské vědecké práce v roce 2012

Představitelé Nadačního fondu Scientia předali dne 11. 6. 2013 v Akademickém klubu I. LF UK ve Faustově domě ceny za nejlepší vědecké práce studentům I. lékařské fakulty Univerzity Karlovy v Praze. Předání cen byl přítomen také prof.

MUDr. Pavel Klener, DrSc., a profesor Miloš Pěkný, absolvent I. LF UK, který dlouhodobě působí na Department of Clinical Neuroscience and Rehabilitation Institute of Neuroscience and Physiology v Göteborgu. Cenu z rukou člena správní rady

Nadace Scientia prof. MUDr. Stanislava Štípka, DrSc., a profesora Miloše Pěkného obdrželi Mgr. Nikola Čuřík, Mgr. Jana Hroudová, Mgr. Viktor Stránecký, Mgr. Barbora Šaňková, Bc. Amálie Pavlovská, Mgr. Petr Škoppek a MUDr. Zdeněk Fik.

vh

Fakulta má nové video

Začátkem června vznikla ve spolupráci studentů a děkana Aleksiho Šeda nová videa, která mají propagovat I. LF zejména mezi středoškoly a maturanty. Tematicky jsou zaměřena na mýty a pověry kolující o naší fakultě a svérázným způsobem se je snaží vyvrátit. Tři minutová videa jsou volně ke zhlédnutí na portálu www.youtube.com pod názvem „I. LF UK – Proč studovat u nás?“ nebo na stránkách fakulty.

jm

http://www.youtube.com/watch?v=NR8vCMg6_sA&list=PLLE1FN_dn9o2d0FhoySZFhwigkf5GaSN
<http://www.lf1.cuni.cz/>

Nová podoba fakultního webu

Internetové stránky I. LF UK prošly modernizací. Nová podoba je nejen graficky atraktivnější, ale zjednodušuje také přístup k nejlépe dostupným informacím. Změn bylo opravdu hodně, proto se nyní shromažďují připomínky uživatelů a stránky se dále upravují.

mv

Fotosoutěž 2013!

Fakulta vyhlašuje fotosoutěž, jejímž cílem je povzbudit talentované a pohotové fotografy k pořízení fotografií ze života I. LF. Fotosoutěž je vyhlášena ve dvou kategoriích:

1. Studentský život ve fotografii.
2. Fakulta v proměnách času.

Soutěž byla vyhlášena dne 21. 6. a končí 21. 8. 2013. Podrobnosti k pravidlům soutěže lze dohledat na <http://www.lf1.cuni.cz/fotosoutez>.

cs

Stipendia Fulbrightova programu pro vědecké pracovníky a přednášející pro pobytu v USA na akademický rok 2014/15.

Podobně jako v předchozích letech budou opět udělena Fulbrightova stipendia – jak stipendia pro české zájemce do USA, tak stipendia pro americké žadatele do ČR.

Podrobnosti o stipendiích pro rok 2014/15 lze dohledat na webových stránkách <http://www.fulbright.cz/pro-vedce-vs-pedagogy>, případně u Dr. Hany Rambouskové, The J. William Fulbright Commission, Karmelitska 17, 11800 Prague 1, Czech Republic, Tel.: +420 2 2272 9987

pb

Setkání u Fausta:

Ve středu 15. května 2013 se v Akademickém klubu I. LF UK uskutečnilo další z tradičních konaných setkání Křeslo pro Fausta. Pozvání přijal významný český architekt chorvatského původu, spolu-autor Tančičího domu v Praze Ing. arch. Vlado Milunić. Architekt Vlado Milunić vystudoval architekturu na ČVUT v Praze. Po promoci odjel na stáž do Paříže, kde vystřídal asi deset ateliérů. Po návratu do Československa od roku 1969 spolupracoval zejména na sociálních stavbách více než dvacet let s Janem Línkem, se kterým začínal v projekční kanceláři Karla Prateta. Po sametové revoluci v roce 1990 založil vlastní Studio VM (Volné myšlenky). Spolu s Frankem O. Gehrym je autorem Tančičího domu na Rašínově nábřeží v sousedství Havlova domu.

vh

Profesor Robert Lischke, přednosta III. chirurgické kliniky I. LF UK a VFN byl červnovým hostem v Křesle pro Fausta.

Stál spolu s profesorem Pavlem Pafkem u začátku transplantací plic v ČR. První transplantace plic se u nás uskutečnila v roce 1997. Tým připravoval tuto náročnou operaci zhruba od roku 1994. Jeho členové se ji jezdili učit do Vídně. Po profesoru Pavlu Pafkovi převzal v roce 2010 vedení III. chirurgické kliniky I. LF UK a FN Motol, kde vede i tým, jenž jako jediný v České republice provádí transplantace plic. Tato těžká operace je nadějí pro nemocné. Jednoho roku se dožívá osmdesát procent pacientů, pěti let padesát procent. Ale statistiky jsou určeny pro odborníky, aby mohli různé metody či jednotlivé zákroky porovnávat. Statistika je jen číslo, pro konkrétního člověka nic neznamená. Když jde pacient na transplantaci plic, může umřít během operace, ale může mít před sebou také třeba až patnáct let života. Tak to pacientům tým profesora Lischkeho také říká. Jako špičkový odborník v oboru transplantáční medicíny je členem výboru České transplantáční společnosti, členem České chirurgické společnosti ČLS JEP, Evropské společnosti hrudních chirurgů a řešitelem řady grantů Ministerstva zdravotnictví ČR s transplantáční tematikou.

Setkání s tímto vynikajícím odborníkem a člověkem bylo příjemným zážitkem pro všechny návštěvníky.

vh

Na fakultě patří k nejmladším, přesto už něco dokázali

Odborná konfrontace s kolegy, možná i trochu tréma a u některých také první větší zkušenosti s prezentací vlastní práce. Nejen to poznala 71 účastníků 14. studentské vědecké konference (SVK), které děkan Aleksí Šedo při slavnostním vyhlášení výsledků označil mj. za „lidi, co chtějí dále nést pochodně biomedicíny a rozumějí tomu, že medicína jako obor vychází z vědeckých základů – a ty je třeba stále budovat.“

V hledáčku Jedničky tentokrát uvízli pregraduální studenti, vítězové svých sekcí, a to zejména proto, že mají svou profesní a třeba i vědeckou kariéru teprve před sebou...

Jakou zkušenost jste si z konference odnesli?

M. Důra, 5. ročník: Nejen zkušenosti s prací v laboratoři a spolupráci se školitelem, ale také s prezentací vlastních výsledků práce.

E. Příkrylová, 4. ročník: Jde v jistém smyslu o redukci trémy, protože člověk není zvyklý vystupovat před ostatními.

E. Plaňanská, 6. ročník: Doplnila bych ještě zkušenosti s organizací času, projektu a schopnost vybrat podstatné výsledky.

T. Nedvěďová, 4. ročník: Když člověku někdo říká, co má dělat, je to vždycky něco jiného, než když pak musí výzkum sám uceleně a srozumitelně prezentovat.

J. Hanuška, 5. ročník: Velká zkušenost je také umět v daném časovém limitu přesvědčit komisi o tom, že zrovna váš projekt je dobrý. Není to tak jednoduché, jak to vypadá.

Kolik času vám práce na projektu zabrala?

E. Plaňanská: Náš projekt byl velmi časově náročný, pracovali jsme na něm asi rok a půl každý den několik hodin.

T. Nedvěďová: Prezentovala jsme práci za dva semestry, nicméně už

E. Plaňanská (vpravo) s kolegyněmi.

před tím jsem v laboratoři působil.

E. Příkrylová: S kolegyněmi jsme navázaly na seminární práci z hygieny a epidemiologie. Příprava projektu včetně prezentace nám trvala asi 20 dní.

J. Hanuška: Na projektu jsme na klinice pracovali asi rok. Je však součástí větší práce, která běží přibližně tři roky.

M. Důra: Můj podíl práce na projektu byl 50 % – věnoval jsem jí po odpoledních. Ale nechalo se to dobře skloubit se školou.

Co byste na SVK změnili?

J. Hanuška: Domnívám se, že konference je připravena dobře, ale bohužel je o ní malé povědomí mezi studenty.

M. Důra: Přesně tak – a v porovnání s jinými fakultami si myslím, že naše účast nebyla nejhojnější, proto bych uvítal větší PR propagaci.

E. Plaňanská: Myslím si to samé. O soutěži prakticky nikdo neví, osobně mi spousta lidí říkala, že by si přednášky přišli rádi poslechnout. Ale na prsto netušili, kde se akce odehrává. Takže jednoznačně větší propagace a podpora ze strany fakulty.

T. Nedvěďová: Uvítala bych také mnohem větší podporu výzkumu mezi pregraduálními studenty. Na fakultě je samozřejmě kladen důraz na teoretické studium a klinickou praxi,

ale výzkum je ve studentských kruzích dost opomíjen.

E. Příkrylová: Musím souhlasit. A také jsme na konferenci neměli co pít... :)

Bylo by přínosné, kdyby SVK byla společná pro všechny tři pražské LF?

T. Nedvěďová: Vzhledem k tomu, že všichni vědci se snaží prezentovat své výsledky na co největších konferencích a před mnoha účastníky, tak si myslím, že je naprosto jednoznačně přínosné, kdybychom měli možnost se obohacovat navzájem i v rámci SVK všech pražských fakult.

E. Plaňanská: Navíc vůbec nejde o to, zda je někdo první, druhý nebo třetí, ale spíš o to, že si zkusí něco nového. Takže prezentace na větším fóru by prospěla všem.

M. Důra: Každá ze tří pražských fakult disponuje špičkovými odborníky v jiných oborech – a také jinými finančními prostředky – takže by asi nebyla špatná zkušenost porovnat, jaký výzkum probíhá mezi jejich studenty. Za pokus to stojí.

J. Hanuška, 5. ročník: Větší konkurence by určitě vygenerovala ještě kvalitnější práce. Tím by vzrostla i úroveň celé konference.

E. Příkrylová: Já si myslím úplný opak. Část prezentujících totiž dělá takový projekt úplně poprvé, a proto by se možná zalekla toho, že bude muset vystoupit před tak velkým publikem. Řekla bych tedy, že pokud by se konference spojila s 2. a 3. LF, že se spousta lidí nepřihlásí. Nechala bych SVK zatím tak, jak fungovala doposud.

Myslíte si, že se budete vědět věnovat i po skončení studia?

E. Příkrylová: Jsem teprve kousek za půlkou studia, takže nemohu říci, zda pro mě věda bude prioritou. Ale po zkušenosti s SVK nad tím budu uvažovat.

M. Důra: Mým oborem je patologie, kde se klinika s vědeckou činností prolínají. V první řadě bych se chtěl ale věnovat diagnostice chorob pacientů.

E. Plaňanská: Také chci spojit kliniku s vědou.

J. Hanuška, 5. ročník: Záleží na podmínkách, které se vyskytnou.

T. Nedvěďová: Já bych chtěla především pracovat s pacienty – vzhledem k tomu, že ještě nemám jasnou představu o tom, co budu dělat, nevím do jaké míry bude skloubení s vědou možné.

Gratulujeme i všem ostatním účastníkům letošní SVK! Úplné výsledky konference najdete na webu fakulty.

<http://www.lf1.cuni.cz/studenti-si-prevzali-ceny-studentske-vedecke-konference>

Vítězové pregraduálních sekcí

Bc. Tereza Nedvěďová: Indukce kmenových znaků u melanomových linií in vitro (Anatomický ústav)

Eva Plaňanská, Jitka Hofrichterová, Kristýna Seidlová: Vliv jednořázkového preventivního podání erythropoetinu na kognitivní funkce dospělých potkanů po experimentálně navozené cévní mozkové příhodě (Fyziologický ústav)

Miroslav Důra: Pilotní studie porovnání cytogenetických přístupů vs. qRT-PCR v prediktivní diagnostice Her2/Neu u karcinomu žaludku (Ústav patologie)

Jaromír Hanuška: Postižení vergenčních pohybů očí u efdronového parkinsonismu (Neurologická klinika)

Kateřina Hrouzová, Tereza Košanová, Eva Příkrylová: Vodní dýmka – informovanost a užívání mezi studenty vysokých škol, hygiena jejího užívání (Ústav hygieny a epidemiologie)

CO PRO MĚ ZNAMENÁ

Prof. MUDr. Pavel Hammet, světový odborník v oblasti prediktivní genomiky a genetiky hypertenze, působí na Montrealské univerzitě:

Moje první setkání s lékařskou fakultou se odehrálo na Anatomickém ústavu v roce 1961. Na konci gymnázia na Pražačce jsem byl pozván prezidentem Novotným na Hrad. To však nestačilo převážit můj maloburžoázní původ a na fakultu mých snů jsem se nedostal bez zlepšení kádrového posudku. Brousil jsem součásky do teladel a odpoledne jsem spěchal na fakultu, kde jsem začal jako dobrovolný demonstrátor učit anatomii. Poté jsem

se dopracoval na asistenta a pod dohledem nynějšího prof. Oldy Elišky jsem začal dělat vědu. Druhé setkání s fakultou bylo ve druhém ročníku, kdy jsme pod vedením šéfredaktora Petra Bartůňka vydávali časopis REFLEX. Napsal jsem kritický článek o přežívání kultu osobnosti na fakultě. V roce 1963 to bylo předčasné a my jsme se dostali pod dohled oficiální cenzury. Další setkání s fakultou bylo po prvním roce emigrace v Kanadě, kdy jsem v Montrealu potkal prof. Otu Kůchla, bývalého proděkana pro vědu na pražské fakultě. Stal jsem se pro něj prvním průvodcem v emigraci. Na montrealském Ústavu klinického výzkumu v roce 1980 mi byl přidělen oficiální postdoktorand, Jaroslav Kuneš z ČSAV. Ten inicioval po

návratu domů spoluprací s fakultou, která ovlivnila podstatnou část profesní kariéry řady vědců v Česku i v zahraničí. Následovala také spolupráce s prof. Křenem a jeho manželkou, dr. Pravencem a s dalšími. Časem jsem se cítil více znovu doma, díky této spolupráci, zásluhou studentů a mých opakovaných účastí při vědeckých setkáních po celé České republice. Byl jsem šťastný, když fakulta souhlasila se studijními pobyty studentů UK na našem pracovišti. S potěšením jsem přijal čestný doktorát věd. O něco později jsem byl jmenován zahraničním členem „naší“ vědecké rady. Održel jsem také pozvání na slavnostní otevření rekonstruované posluchárny Anatomického ústavu. Moje poslední velké setkání s fakultou se uskutečnilo v roce 2010, kdy jsem byl hostem v Křesle pro Fausta. Na tento „faustovský“ podvečer mám velice milou vzpomínku. vh

Názory? Zkušenosti? Fakta či domněnky? Zajímá nás vše! Využijte virtuálního prostoru na Facebooku a diskutujte o tématech, která se týkají i vás.

Jedni odcházejí, druzí přicházejí. Konec akademického roku jsme využili k určitému „střetu“ dvou generací studentů – letošních absolventů I. LF UK a uchazečů o studium na naší fakultě, kteří byli přijati na studijní průměr a které jsme oslovili na akci Jednička na zkoušku (více informací o akci na straně 1) – a zeptali jsme se jich:

Proč byste si vybrali, respektive vybrali byste si znovu studium na I. LF UK?

HYDE PARK

Dušan Ospalík, absolvent I. LF UK

Ano, vybral. První lékařská není dokonalá, ani neumím říci, zda je nejlepší ze všech lékařských fakult v České republice. Říká se, že je nejtěžší a že se hodně vyhazuje. S tím souhlasím, sám jsem pár zkoušek dělal na vícekrát. I neúspěch je ale zkušenost a vyrovnání se s ním je velmi cenná lekce. Dobře, že je I. LF těžká :) Je to výzva a velká zkušenost jí projít. Poznáte spoustu velkých osobností. Získáte dobré přátele. A když postoupíte až na samý konec, zjistíte, že vás mnohému naučila. I když my absolventi máme pořádku pocit, že nic neumíme. Ale pokud za námi přijdou známí, rodina nebo kamarádi a něco je zajímavé nebo trápí, často jim umíme vyhovět. A to pak člověk získá sebedůvěru, uvědomí si určitý společenský statut, který za ty roky nabyl, a má pocit satisfakce, že to přece jen k něčemu bylo.

HYDE PARK

Šimon Tichý, uchazeč z Českých Budějovic

Pro I. LF jsem se rozhodl po dlouhém rozvažování. Spousta lidí mi doporučovala spíše 2. LF, protože prý není tak neosobní. Na střední škole všechny opakují, že první lékařská je anonymní a že jsou tu studenti jen „čísla“, o která se nikdo nebude moc starat. Ale nakonec jsem si řekl, že I. LF je pro mě prestižnější volba a že ji zkusím. Navíc mě hodně baví chemie, takže bych chtěl pracovat i ve výzkumu, který je tu na dobré úrovni.

HYDE PARK

Veronika Šimková, uchazečka z Turnova

Na gymnium mě nejvíce bavila biologie a chemie – když jsem uvažovala, jakým směrem se vydám, přemýšlela jsem o přírodovědě a farmácii, ale nakonec jsem skončila u medicíny. Pro I. LF jsem se rozhodla po návštěvě Dne otevřených dveří, kdy jsem měla možnost prohlédnout si různá místa školy, která na mě působila dobře. Navíc jsme měla dobré reference od několika studentů turnovského gymnázia. I přesto jsem zpočátku měla trochu strach, protože se říká, že fakulta je velká a přijímá moc lidí. Ale ze setkání Jednička na zkoušku mám hodně příjemný pocit, takže už se tolik nebojím :)

HYDE PARK

Tereza Losmanová, absolventka I. LF UK

Na tuto otázku se rozhodně neodpovídá lehce. Fakultu bych znovu opakovat nechtěla, 6 let je tak akorát :) Ale pokud bych se v červnu po maturitě rozhodla ještě jednou, bylo by to opět poměrně těžké. Každá fakulta v Praze i mimo ni je jiná a má své přednosti a zápory. Proto by člověk měl vážit, co mu která z nich nabízí. První lékařská je fakultou největší, ale tím pádem občas i méně osobní, což se někdy nemile projevilo při masových přihlašováních na termíny. Teprve během studia jsem postupně poznávala spolužáky – stále nové tváře z jiných kruhů, které jsem při velkém počtu studentů neměla šanci dříve potkat. Na druhé straně je fakulta právě díky její velikosti zapojena do mnoha zahraničních programů a stipendií. Osobně jsem se zúčastnila tří pobytů v zahraničí, na další dva se ještě chystám. Možná proto bych se rozhodla znovu stejně, protože právě tyto stáže mě posunuly výrazně dál – nejen v profesním životě, ale také v tom osobním – a jsem za ně nesmírně ráda. Ucházení se o stáže probíhalo vždy rychle, s respektováním našich přání a možností. Vzhledem k tomu, že už mám školní docházku za sebou, vzpomínám především na to dobré. Alma mater bude pro mě tedy jen jedna! Všem uchazečům přeji hodně štěstí při rozhodování o fakultě, které možná ovlivní celý jejich budoucí život!

HYDE PARK

Michal Singer, uchazeč z Prahy 4

Medicínu jsem si vybral už před čtyřmi lety, protože vyrůstám v rodině lékařů, můj táta je chirurg a mamka je zdravotní sestra, takže mám k oboru blízko. Prakticky od začátku se zajímám jen o studium na I. LF – myslím si, že má určitou historii a prestiž, navíc mám reference od rodičů. Byl jsem se podívat i na Dni otevřených dveří a myslím, že atmosféra a prostředí ke studiu budou fajn. V říjnu určitě nastoupím.

HYDE PARK

Anežka Divilová, uchazečka ze Zlína

Rozhodla jsem pro studium medicíny hlavně proto, že mě zajímá biologie a všechny přírodní vědy. Praha byla pro mě jednoznačnou volbou, protože zde mám i kamarády. Dala jsem si přihlášky na všechny tři pražské LF a dostala se bez přijímaček na první a třetí, na druhé mě ještě čekají. Poté se budu definitivně rozhodovat. Dříve jsem měla pocit, že I. LF je anonymnější než ostatní dvě pražské fakulty, ale po návštěvě Jedničky na zkoušku se mi zdá, že to tak úplně není. Je vidět, že studenti a profesori se mezi sebou znají a docela dobře si rozumějí.

Prof. Jana Dušková, přednostka ÚKES a proděkanka pro zubní lékařství

Bere-li se jednička jako známka nejlepšího výkonu, pak ji dávám bez uzardění týmu pracovníků z Ústavu experimentální medicíny, Ústavu živočišné fyziologie a genetiky AV ČR a z lékařských fakult UK a MU za přípravu návrhu společného projektu excelence s názvem Centrum orofaciálního vývoje a regenerace. Uplynulý květen mně uběhl rychleji než předchozí měsíce, ale zato s vysoce pozitivním vnímáním kreativity a kolegiality budoucích spoluřešitelů. Pozitivní dojem z přípravy projektu na našem pracovišti byl navíc umocněn rozpoznatelnou podporou z řad mladých vědeckých pracovníků a elévů lékařských věd.

Jana Karolová, studentka 3. ročníku

Nejen proto, že se celý tento rok mým životem proplétala patologie, ale i proto, že na tento obor je mnohdy zapomináno, i když se svou důležitostí může směle srovnávat s jakýmkoliv jiným, volím jedničkou měsíce prof. MUDr. Ctibora Povýšila, DrSc. Pana profesora považuji za jednoho z největších odborníků nejen v oboru patologie pohybového aparátu, v němž dosáhl celosvětového ohlasu a úspěchu, ale také za výborného pedagoga a člověka velmi skromného, s lidským přístupem a profesionalitou.

Robert Jůzek, student 6. ročníku

Máme za sebou zkouškové období. Pro studenty prvního ročníku je určitě nejtěžší zkouška z anatomie. Pro zkoušející naopak není někdy úplně jednoduché během pár desítek minut zkoušky rozhodovat o dalším osudu studenta na fakultě. Chtěl bych proto dát jedničku celému kolektivu Anatomického ústavu – všem zkoušejícím i ostatním pracovníkům – za to, že tyto situace skvěle zvládají a mají snahu studentům co nejvíce pomoci, nikoli uškodit. Zároveň bych chtěl všem poděkovat za krásné čtyři roky, které jsem s nimi mohl strávit jako lektor anatomie.

Prof. Jiří Raboch, přednosta Psychiatrické kliniky K 31.

květnu byla ukončena anketa, která byla zaměřena na syndrom vyhoření u lékařů a která probíhala ve spolupráci naší kliniky s Českou lékařskou komorou. Bylo pro nás velkým pozitivním překvapením, že jsme dostali zpět neuvěřitelných 12 000 odpovědí. Za jedničku bych tedy označil všechny lékaře, kteří se ankety aktivně zúčastnili. Ukazuje se, že problematika syndromu vyhoření se jich v současnosti bezpochyby týká – a nejen jich, ale i ostatních zdravotníků. Proto bychom anketu chtěli rozšířit i na ně. Získané závěry pak využijeme k vytvoření programu, jenž by lékařům i sestřím pomáhal vydržet velké zatížení, kterému jsou v posledních letech vystaveni. *jat, at*

... a jak byste se dnes rozhodovali vy?

<http://www.lf1.cuni.cz/>

One year of IMFSA CZ in English

For the last 62 years, the International Federation of Medical Students' Associations (IFMSA) has been representing associations of medical students across the world, today counting over 100 countries. IFMSA Czech Republic was established in Czech Republic in 1993 and has ever since been inspiring generations of future physicians to develop leadership skills and take on challenges in a crucial period of their career development, helping them improve the world around them.

In October 2012 the local committee Prague – First Medical Faculty of IFMSA established IFMSA CZ Prague I. LF English Parallel (IFMSA ILF EP), making the First Faculty of Medicine in Prague (LF1) the first faculty in Czech Republic to have an international group of medical students represented in IFMSA CZ, supporting their full participation in local, national and international activities in the same manner as the Czech students.

By doing so, IFMSA ILF EP improves the cooperation between both parallels, builds bridges and encourages campus spirit, promotes co-curricular training of medical students and opens doors to discuss topics related to health, education and medicine. Medical students invest their time and efforts in order to open opportunities to increase knowledge, capacity and sensitivity of their colleagues to benefit their societies.

During the academic year 2012–2013, the IFMSA ILF EP took part in several activities. A total of six „Teddy Bear Hospital” sessions were organized, giving the students of the EP the opportunity to visit English speaking kindergartens. The purpose of these sessions is to alleviate the children's „white coat anxiety” often associated with visiting the doctor. Every kindergarten gave a positive feedback, encouraging us to continue with this project.

In April, IFMSA ILF EP together with AIMS (the English student association of the Second Faculty of Medicine in Prague) implemented the English equivalent of the project „MediCafé” – a national project of IFMSA CZ that gives the opportunity to students and people interested in medicine to meet renowned experts outside hospitals and crowded lecture halls. It takes place in the pleasant atmosphere of local cafés, where questions are asked while enjoying a nice cup of coffee.

On the April 18th 2013, the first MediCafé in English was organized. Prof. Aleksi Šedo and Prof. Ondřej Hrušík, deans of First and Second Faculty respectively, gave us the honor to be our first guests. The topic of the evening was „Leadership in Medicine”. These two professors shared with us a few episodes of their many accomplishments in life, inspiring and motivating medical students to become better doctors and consequently better leaders.

The last project that IFMSA ILF EP promoted this year, again in collaboration with AIMS, was „How to Successfully Write an Application”. Silva Rukavina, a medical student from LF2, a certified trainer in the matter and the former IFMSA president, provided us with an astonishing six-hour workshop, teaching us tips and tricks in how to write a resume as well as a cover letter, according to the US and European standards. It was, undoubtedly, an amazing seminar for those who will apply for an internship, a job or a PhD program.

In its first year of activities, IFMSA ILF EP can proudly announce that it has successfully fulfilled all the tasks, achieving recognition between Czech and English students and among professors.

For the upcoming academic year IFMSA ILF EP promises to continue the projects already developed, as well as to start several new ones: „Movies in Medicine”, „Suturing Competency Based Training”, and „Pro život” – first aid peer education project.

IFMSA ILF EP thanks and appreciates all the motivated students and professors that have contributed for the success of this year. We are looking forward to another year and encourage more students to join us and help accomplish new, improved projects.

Written by: Mariana Fardilha, Túlia Manso and Lukáš Vincze (Lead Coordinators of IFMSA ILF EP)

PREGRADUÁLNÍ VZDĚLÁVÁNÍ

Proč by studenti měli hodnotit výuku

Zcela specifickou částí evaluace výuky je její hodnocení studenty. Pravidla pro toto hodnocení jsou na Univerzitě Karlově i na I. lékařské fakultě kodifikována zvláštním univerzitním resp. fakultním Řádem.

Teoretickými i praktickými aspekty studentského hodnocení výuky se od konce minulého století zabývala řada psychologů, sociologů i pedagogů. Jejich závěry a vývody byly často rozporuplné, a to vedlo k diskusím o vhodnosti nebo nevhodnosti jednotlivých forem, technických postupů a interpretací výsledků. To dnes umožňuje využít při přípravě i zpracování ankety řady teoretických výzkumů i praktických zkušeností.

Na naší fakultě vznikla již v akademickém roce 2004/2005 Komise pro hodnocení výuky, která je pravidelně jmenována děkanem fakulty na návrh Akademického senátu. Komise se skládá z pěti zástupců učitelů a pěti zástupců studentů a má na starosti organizaci hodnocení výuky studenty. Dotazník v elektronické verzi propojený se systémem SIS, který umožňuje snadný přístup studentům k formulářům pro hodnocení jednotlivých předmětů a pracovišť, vznikl v roce 2006 a je ponecháván až na malé výjimky téměř beze změn, což umožňuje snadné meziroční srovnání výsledků. To pak dovoluje identifikovat jednak opakované stížnosti studentů a jednak i efektivitu jejich řešení, tedy zda řešení podle reakce studentů vedlo opravdu k nápravě.

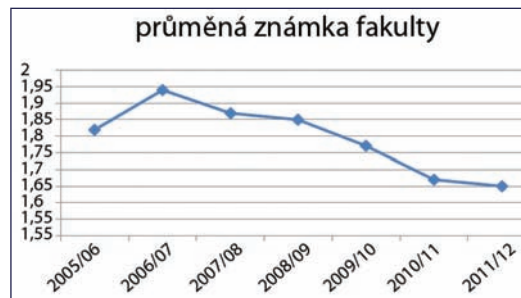
Výsledky hodnocení se každý

rok velmi podrobně zabývá jak Kolegium děkana, tak i Akademický senát. Přednostově pracovišť jsou každoročně písemně upozorňováni na anketu a vyzváni k řešení připomínek a případnému vyjádření. Tato vyjádření obsahují možné vysvětlení negativního hodnocení z pohledu pracoviště nebo pedagoga, často i s oprávněnou kritikou chyby malých čísel (bohužel se hodnocení výuky ještě pro řadu studentů nestalo samozřejmostí). Důležité je ale především to, že vyjádření obsahují i návrhy řešení situace do budoucna, aby ubylo důvodů k negativnímu hodnocení, a hlavně skutečnost, že ve svém důsledku vede celý proces ke zlepšování situace tam, kde si studenti nejvíce stěžovali. Typickými příklady, kde došlo k výraznému zlepšení, které se jasně odrazilo v meziročním srovnání výsledků hodnocení, jsou Klinika chirurgie I. LF UK a Nemocnice Na Bulovce (především stížnosti na přístup vyučujících ke studentům), Ústav patologie (stížnosti na nedostatek kvalitních učebních textů) nebo Ústav lékařské biochemie (stížnosti na technické podmínky, kvalitu a vybavení výukových prostorů), nebo obecně stížnosti na dostupnost a kvalitu šaten.

Pozitivních dopadů student-

ského hodnocení výuky už je tak dnes opravdu dost, ale po pravdě řečeno, mohlo by jich být výrazně víc. Interpretovat racionálně výsledky je totiž někdy vzhledem k malému počtu respondentů dost obtížné – a to ještě zhoršuje fakt, že někteří studenti nad svými vyjádřeními příliš nepřemýšlejí. Objevují se tak někdy paradoxní stížnosti, jako např. na otázku „Počet a skladba pacientů byly odpovídající?” i na pracovištích, jako je klinická biochemie, kde studenti s pacienty vůbec do styku nepřijdou.

Na závěr tak snad už jen 2 věci: O tom, že se i díky hodnocení studentů daří podmínky a kvalitu výuky zlepšovat, svědčí graf průměrné známky, kterou studenti dávají (viz graf).

Řadu věcí lze stále ještě zlepšovat, aby výuka byla efektivní a atmosféra na fakultě přátelská. A tak, milé kolegyně a milí kolegové – studentky a studenti, pokud k tomu chcete přispět, věnujte chvíli času seriózně a s rozmyslem také hodnocení výuky, kterou jste v uplynulém akademickém roce prošli!

Otomar Kittnar

FACOOOLTA

Dětská pouť 2013 na 1. LF UK a ve VFN

Architekt Vlado Milunić – Křeslo pro Fausta

Ekumenická bohoslužba slova

Piknik studentů 1. LF UK

Tisková konference – kvalita onkologické péče

14. Studentská vědecká konference

Dvojnásobné jubileum Josefa Thomayera – 160 let od narození, 85 od smrti

„Tu přišel Mistr Hippokrates de gratia divina a nebylo lepšího v ten čas in arte medicina“.

Touto parafrází známého verše ze středověké hry o mastičkáři uvádí profesor Vondráček ve svých pamětech osobní vzpomínky na profesora J. Thomayera, kterého v nich nazval „zdaleka nejvýznamnějším a nejslavnějším internistou“ v té době.

Josef Thomayer se narodil 23. 3. 1853 v Trhářově. Již na klatovském gymnáziu se jako vynikající žák zajímal o přírodní vědy, ale stejně úspěšný byl i jako začínající literát. Oba tyto zájmy dovedně spojoval po celý svůj život. Pražskou lékařskou fakultu absolvoval v roce 1876. Akademickou dráhu zahájil v letech 1877–1879 jako operační elév chirurgické kliniky, poté pracoval krátce jako externista v ústavu choromyslných. Na počátku roku 1880 získal asistentké místo na interní klinice a to určilo jeho vědecké zaměření. Po rozdělení pražské univerzity a její lékařské fakulty v roce 1882/83 na českou a německou se jako jeden z prvních habilitoval v roce 1883 na české fakultě. V roce 1886 získal titul mimořádného profesora a stal se přednostou fakultní polikliniky, ze které brzy učinil pracoviště s vysokou odbornou úrovní. V roce 1902 byl jmenován řádným profesorem a přednostou druhé interní kliniky. Vedl ji do roku 1921, kdy požádal ze zdravotních důvodů o penzionování. Zemřel 18. 10. 1927 v Praze.

Byl vynikajícím lékařem, pedagogem a vědcem, milovaným, ale i obávaným pro svoji ráznost a břitký humor. Je právem nazýván tvůrcem proslulé lékařské školy. Je také pokládán za prvního českého internistu, který postavil tento obor důsledně na patologickoanatomickou a patofyziologickou základnu. Suverénně ovládal vnitřní lékařství v celé jeho šíři, zvláštní pozornost věnoval tehdy ještě nesamostatné neurologii (bývá nazýván našim prvním neurologem) a byl také jedním z prvních stoupenců bakteriologie u nás.

Ludmila Hlaváčková

prof. MUDr. Karel Horký, DrSc., emeritní přednosta II. interní kliniky 1. LF UK a VFN a také emeritní předseda České internistické společnosti a České společnosti pro hypertenzi, čestný člen řady národních i mezinárodních odborných společností. <http://www.lf1.cuni.cz/prof-karel-horky-oslavil-osmdesatiny>

- Medical Tribune, 4. 6. 2013

➤ Kdo bloudícímu vlídně cestu ukáže...

Dne 30. května 2013 jsme si připomněli 85. výročí narození prof. MUDr. Radomíra Čiháka, DrSc., emeritního profesora Univerzity Karlovy a v letech 1970–1990 přednosty Anatomického ústavu I. lékařské fakulty UK v Praze. Pan profesor se svého obdivuhodného jubilea dožívá v plné fyzické a duševní svěžesti.

<http://www.tribune.cz/clanek/30303-kdo-bloudicimu-vlidne-cestu-ukaze>

- Medical Tribune, 12. 6. 2013, Lenka Šámalová

➤ Dohořívání lékařů v Čechách

Již několik týdnů probíhá ve spolupráci České lékařské komory a Psychiatrické kliniky I. lékařské fakulty UK a VFN v Praze zcela ojedinělý výzkum zaměřený na zhodnocení stresové zátěže a výskytu syndromu vyhoření.

<http://www.lf1.cuni.cz/dohorivani-lekaru>
-v-cechach-TEMPUS Medicorum, 13. 5. 2013

Napsali o nás:

➤ Kouřit je snadné, ale přestat, to dá práci

„Nedivte se tomu, nikotin je droga, návykově srovnatelná s heroinem,“ říká doc. MUDr. Eva Králíková, vedoucí Centra pro závislé na tabáku při III. interní klinice 1. LF UK a VFN. „Asi deset vteřin po vdechnutí se dostaví příjemné pocity. Příčinou je vyplavení látek, které způsobují pocit blaha v určité části mozku. Bohužel toto blaho trvá jen velmi krátce a mozek pak rychle požaduje další dávku nikotinu,“ dodává.

<http://www.lf1.cuni.cz/kouřit-je-snadne-ale-prestat-to-da-praci>

- Vlasta, 12. 6. 2013, Karel Černý

➤ Kvalita života onkologických pacientů umíme vždy pomáhat?

Dne 29. května 2013 I. lékařská fakulta UK uspořádala tiskovou konferenci o problematice kvality života onkologických pacientů. O některých

jeho aspektech z hlediska klinického onkologa hovořila doc. MUDr. Petra Tesařová, CSc., z Onkologické kliniky 1. LF UK a VFN v Praze.

<http://www.lf1.cuni.cz/kvalita-zivota-onkologickych-pacientu>

- Zdravotnické noviny, 17. 6. 2013, Jana Jílková

➤ Čtenáři Novinek pomohli dopadnout podezřelého násilníka

Detektivové v sobotu zadrželi muže podezřelého z napadení mladé dívky před lékařskou fakultou v Praze. Policistům pomohlo zveřejnění kamerových záznamů a informace od čtenářů Novinek, kteří pachatele poznali. Útočník se před fakultou pohyboval delší dobu, než odešel za dívkou, kterou přepadl a okradl.

<http://www.lf1.cuni.cz/ctenari-novinek-pomohli-dopadnout-podezreleho-nasilnika>

- novinky.cz, 10. 6. 2013, Ondřej Kořínek

➤ Prof. Karel Horký oslavil osmdesátiny

V těchto dnech se dožívá významného životního jubilea – svých osmdesátin – významný český lékař a vědec, internista, kardiolog a hypertenziolog

1 B LAHOPŘEJE

Ke květnovým a červnovým životním výročím

prof. MUDr. Radomíru ČIHÁKOVI, DrSc., emeritnímu přednostovi Anatomického ústavu I. LF UK a jednomu z nejvýznamnějších představitelů oboru anatomie u nás i v zahraničí.

doc. MUDr. Pavlu DRASTICHOVI, Ph.D., odborníkovi ze IV. interní kliniky – kliniky gastroenterologie a hepatologie I. LF UK a VFVN.

prof. MUDr. Karlu SMETANOVI, DrSc., přednostovi Anatomického ústavu I. LF UK. Výsledky jeho práce v oblasti výzkumu kmenových buněk jsou předmětem osmi patentů a využívají se při biologické léčbě nádorů.

prof. MUDr. Zdeňku KRŠKOVI, CSc., přednostovi I. chirurgické kliniky – břišní, hrudní a úrazové chirurgie I. LF UK a VFVN. Je jedním ze zakladatelů České společnosti pro trombózu a hemostázu ČLS JEP.

doc. MUDr. PhDr. Janu PAYNOVI, Ph.D., odborníkovi v oblasti lékařské etiky.

prof. MUDr. Daniele PELCLOVÉ, CSc., přednostce Kliniky nemocí z povolání I. LF UK a VFVN.

prof. MUDr. Janu SCHÜTZNEROVI, CSc., odborníkovi z III. chirurgické kliniky I. LF UK a FNFM.

doc. MUDr. Miladě KOHOUTOVÉ, CSc., přednostce Ústavu biologie a lékařské genetiky I. LF UK a VFVN. Ve své vědecko-výzkumné práci se zaměřuje na imunogenetickou problematiku zejména v oblasti transplantací.

prof. Dr. Hassanu FARGHALIMU, DrSc., emeritnímu přednostovi Farmakologického ústavu I. LF UK a VFVN.

prof. RNDr. Janě ZVÁROVÉ, DrSc., specialiste v oblasti informatiky a statistiky pro biomedicínské obory při současném využití nových poznatků z oblasti informačních technologií.

doc. MUDr. Karlu CITTERBARTOVI, CSc., z Gynekologicko-porodnické kliniky I. LF UK a Nemocnice Na Bulovce.

prof. RNDr. Ludmile KAMENÍKOVÉ, DrSc., vědecko-pedagogické pracovníci z Farmakologického ústavu I. LF UK a VFVN.

prof. MUDr. Karlu HORKÉMU, DrSc., emeritnímu přednostovi II. interní kliniky I. LF UK a VFVN, významnému českému vědci a lékaři, internistovi, kardiologovi a hypertenziologovi.

doc. MUDr. Milanu KRAJÍČKOVI, DrSc., odborníkovi působícím na II. chirurgické klinice – kardiovaskulární chirurgie I. LF UK a VFVN.

prof. MUDr. Jindřichu MOURKOVI, DrSc., z Fyziologického ústavu I. LF UK.

VÝZNAMNÁ OCENĚNÍ

Cena Grady za rok 2012 - Redakční rada Nakladatelství Grada Publishing a.s. udělila Cenu Grady za rok 2012 za zdravotnickou literaturu editorům PhDr. Radku Ptáčkovi, Ph.D., a doc. MUDr. Petru Bartůňkovi, CSc. za významný přínos pro Edici ČLK celoživotního vzdělávání. Tímto prestižním titulem byly oceněny publikace, které svým odborným přínosem i čtenářským ohlasem získaly nezastupitelné místo v celkové produkci českých nakladatelství – „Etika a komunikace v medicíně“ (R. Ptáček, P. Bartůňek a kol.) a „Eutanazie – pro a proti“ (R. Ptáček, P. Bartůňek a kol.). Ceny Grady byly předány dne 17. května 2013 v sídle České lékařské komory, která letos převzala zástitu nad akcí.

Zlatá pamětní medaile UK - Na zasedání Vědecké rady UK ve čtvrtek 30. května 2013 v prostorách Karolina převzal profesor Jiří Mazánek, emeritní přednost Stomatologické kliniky I. LF UK a VFVN u příležitosti životního jubilea z rukou rektora Univerzity Karlovy profesora Václava Hampla nejvyšší univerzitní ocenění Zlatou pamětní medaili Univerzity Karlovy. Práce a vědecká činnost profesora Jiřího Mazánka jsou uznávány nejen u nás, ale i v zahraničí a patří mezi významné osobnosti univerzity, které jak svým působením v oblasti vědecké, tak i pedagogické přispívají k jejímu rozvoji a dobrému jménu.

Cena Aesculap Academie za rozvoj vzdělávání ve zdravotnictví - Po slavnostním jmenování nové Vědecké rady Aesculap Akademie se v Centru současného umění, architektury a designu DOX v pražských Holešovicích konal charitativní společenský večer, na kterém Skupina B. Braun předala ceny Aesculap Akademie 2012. Cenu za vynikající odborné, pedagogické a manažerské schopnosti, četné publikace a přednášky převzal prof. MUDr. Tomáš Hanuš, DrSc., přednost Urologické kliniky VFVN v Praze, proděkan I. LF UK, vedoucí katedry urologie IPVZ. <http://www.aesculap-akademie.cz/>

KNIŽNÍ NOVINKY

Nové učební texty pro studenty bakalářských oborů

Kniha *Chirurgie pro bakaláře – Spilka Jiří, Zeman Miroslav a kol., skripta Ergoterapie – Švestková Olga, Svěčená Kateřina a kol. a Fyzioterapie – Švestková Olga, Sládková Petra a kol. (Studijní texty pro bakaláře vydala I. lékařská fakulta Univerzity Karlovy).*

Studijní materiály vznikly za podpory Evropského sociálního fondu – Praha & EU: Investujeme do Vaší budoucnosti pod projektem CZ.2.17/3.1.00/341/1 Reforma bakalářských studijních oborů ergoterapie a fyzioterapie na I. LF UK v Praze.

Všeobecné praktické lékařství

Bohumil Seifert, Václav Beneš, Svatopluk Býma, et al. (Publikace vyšla v nakladatelství Galén, s.r.o.).

Výuka v praktickém lékařství je oproti výuce v jiných lékařských oborech odlišná tím, že pracuje s již dříve sdělenými odbornými informacemi a získanými dovednostmi. Tyto uvádí do praxe a dává je do souvislostí tak, jak si to klinická situace vyžaduje. Proto vznikl před lety pokus zachytit tyto odlišnosti a zformulovat základní rysy oboru všeobecné praktické lékařství v České republice. Již druhé vydání této učebnice přináší novelizovanou a upravenou úvodní teoretickou část, známou z minulého vydání, ale jako novinku uvádí speciální část - souhrnné vydání doporučených postupů Společnosti všeobecného lékařství, guidelines pro praxi.

Psychoterapeutické systémy a jejich uplatnění v adiktologii

Kamil Kalina (Monografie vydalo Nakladatelství Grada Publishing, a.s.).

Publikace učí rozumět psychoterapii a jednotlivým přístupům a uplatňovat je ve specifických aplikacích v adiktologii. Doplnuje tak základní knižní fond v oboru pro potřeby studentů, absolventů i všech, kteří v něm třeba již dlouhá léta působí.

vh

Elektronické informační zdroje (3)

V tomto díle se zaměříme na elektronické databáze, které I. lékařská fakulta předplácí. Jsou to převážně databáze bibliografického charakteru (tzn. opatřené abstraktem) a fulltextového charakteru (umožňují přístup k plným textům článků). Mezi nejvíce využívané databáze se řadí databáze Web of Science, Scopus, ScienceDirect, Medline, Embase, EBSCO a BMC. Každá databáze má vlnidné uživatelské rozhraní, které umožňuje jak začátečníkovi, tak pokročilému uživateli provést sofistikované hledání ve zdrojích. Veškeré informace o databázích naleznete na adrese ÚVI:

<http://uvi.lf1.cuni.cz/database>.

Pokud máte zájem se dozvědět, jaké databáze jsou předpláceny v rámci naší univerzity, můžete zavítat na stránky Portálu elektronických informačních zdrojů (zkráceně PEZ):

<http://pez.cuni.cz/prehled/abecedne.php?lang=cs>.

Zde jsou přehledně seřazeny veškeré zdroje podle abecedy, fakult či jednotlivých oborů. Zjistíte tak snadno, který zdroj je volně dostupný, předplacený (licencovaný) nebo zda k tomuto zdroji máme zkušební přístup.

Hana Skálová

KALENDÁŘ

4. konference AMEE – Světová konference lékařských a zdravotnických pedagogů opět v Praze, 24.–28. 8. 2013, Praha

<http://www.amee.org/documents/AMEE%202013%20Provisional%20Programme.pdf>

Intensive Spanish Courses in Barcelona for Erasmus Students – AUGUST 12th – SEPTEMBER-OCTOBER

<http://www.lf1.cuni.cz/intensive-spanish-courses-in-barcelona-for-erasmus>

Soustředění prvních ročníků I. LF UK, Dobronice, 24. 8.–5. 9. 2013

Jednička

Bulletin I. lékařské fakulty UK
Neprodejné, vychází jako dvouměsíčník.
Ročník: 1, číslo: 3/2013
Redakce: Petr Bartůňek, Eva Davidová, Vlasta Helekalová, Jana Mašková, Adam Tesař, Jana Tlapáková, Martin Vejražka
Grafické zpracování: Zuzana Kutiková
Fotografie a ilustrace: archiv I. LF UK a autorů příspěvků
Své dotazy či náměty můžete poslat na e-mail: jednicka@lf1.cuni.cz